

Cõi Đòi Đòi

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Thi thiên 80, 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17, Khải huyền 21:9–27, Ê-sai 25:8, Khải huyền 7:17, Khải huyền 21:4, Giăng 6:44.*

CÂU GỐC: “Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính lúc bây giờ chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, còn về sự chúng ta sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có thật vậy” (1 Giăng 3:2).

Tương lai của bạn sẽ như thế nào? Điều gì ở phía trước? Nó có vẻ vừa đáng sợ, vừa thú vị, vừa khiến bạn lo lắng, nhưng cũng thật tuyệt vời. Hãy biết rằng Chúa Giê-su là thành tín và lời Ngài là chân thật (*Khải huyền 3:14*). Phía trước vẫn đầy sóng gió (*Ma-thi-ơ 24:21, 22*), nhưng Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ không bao giờ lìa bỏ bạn (*Hê-bơ-rơ 13:5*). Ngài sẽ làm đúng như điều Ngài đã phán—Ngài luôn luôn như vậy và vẫn mãi như vậy (*Hê-bơ-rơ 10:23*). Và “Những kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu” (*Ma-thi-ơ 24:13*).

Bất kể số ngày còn lại của chúng ta trên đất là bao nhiêu, hãy vẫn kiên định chăm nhìn Chúa Giê-su. Điều này không phải lúc nào cũng dễ dàng trong một thế giới đang cố giành lấy sự chú ý của chúng ta, nhưng hãy như vua Đa-vít, để nói rằng, “Mắt tôi hằng ngưỡng vọng Đức Giê-hô-va; Vì Ngài sẽ gỡ chân tôi ra khỏi lười” (*Thi thiên 25:15*).

Trong tuần này, chúng ta học về phần thưởng của thiên đàng (*Ma-thi-ơ 5:12, Khải huyền 22:12*); thiên đàng sẽ như thế nào; và cuối cùng, thật kỳ diệu biết bao, khi được ở với Đấng đã dựng nên chúng ta, yêu thương chúng ta cho đến chết, cứu chuộc chúng ta khỏi tội lỗi, và sắp trở lại. Từ nay cho đến lúc ấy, chúng ta chỉ cần cứ bền đỗ trong đức tin.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 27 tháng 6.

Sống Như Ngày Cuối Cùng

Khi nhìn quanh, chúng ta thấy thế giới đang chao đảo và rên siết, và những dấu hiệu mà Chúa Giê-su đã nói đến đang diễn ra. Chiến tranh và tiếng đồn về chiến tranh, dân nầy dấy lên nghịch cùng dân khác, đói kém, dịch lệ, động đất, và bắt bớ (*Ma-thi-ơ 24:6-11*) đang xảy ra chung quanh chúng ta và dường như ngày càng gia tăng. Đúng vậy, chúng ta đang sống trong thời kỳ nghiêm trọng—thời kỳ mà chúng ta cần có mối tương giao bền chặt với Chúa.

Chúng ta được dạy rằng, “Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện” (*1 Phi-e-rơ 4:7*). Khi ấy đã như vậy, thì ngày nay lại càng hơn nữa, đây là lúc phải củng cố lại mối tương giao cá nhân với Chúa. Dù thời gian còn kéo dài bao lâu, nhưng đời sống riêng của mỗi chúng ta vẫn luôn ngắn ngủi. “Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay” (*Gia-cơ 4:13, 14*). Chúng ta biết lời cảnh báo ấy thật đúng biết bao. Một số người đang đọc những dòng này ngay lúc này có thể sẽ không còn sống khi ngày hôm nay kết thúc. Đây là một phần của thực tế đau buồn khi sống trong một thế giới sa ngã. Vì vậy, điều quan trọng là phải chắc chắn về mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời và luôn ý thức về nhu cầu của mình đối với Ngài và ân điển cứu rỗi của Ngài.

Thi thiên 80 là một lời khẩn cầu đẹp để dâng lên Đức Chúa Trời. Hãy đọc cả chương, đặc biệt là các câu 1-3, 14-17, 18, 19, rồi thay chữ “chúng tôi” bằng chữ “con.” Dù thời gian, địa điểm, và bối cảnh của Thi thiên này khác xa, bạn có thể liên hệ chính mình với Thi thiên ấy theo những cách nào?

Đời sống chúng ta cần phải phục hưng. Thật quá dễ để trở nên tự mãn hoặc thậm chí quên đi những gì Chúa đã làm và đang làm cho chúng ta. Có tín hữu trung tín nào, ngay cả khi đang vật lộn, lại không thể cầu nguyện như thế này: “Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu” (*Thi thiên 80:19*). Khi bạn tiếp nhận những gì Chúa Giê-su đã làm cho mình, biết rằng tội lỗi mình đã được tha và được bao phủ bởi sự công bình trọn vẹn của Ngài, là điều được ban cho bởi đức tin, thì bạn biết chắc rằng mình được cứu trong Ngài.

Bạn hiểu thế nào về ý nghĩa việc Chúa “chiếu sáng” mặt Ngài trên bạn, đặc biệt khi biết rằng chỉ có sự công bình của Ngài mới cứu được bạn?

Cuối Cùng, Mặt Đối Mặt

Chúng ta được tạo dựng để gắn gũi với Đức Chúa Trời (*Sáng thế Ký 2:7*). Từ khi Ngài dựng nên loài người, Đức Chúa Trời đã ban mọi điều để phục hồi mối tương giao đổ vỡ của chúng ta với Ngài (*Giăng 3:16*). Ngài đã đặt sự đời đời trong lòng chúng ta, nhưng loài người không thể hiểu thấu điều Đức Chúa Trời đã làm từ đầu đến cuối (*Truyền đạo 3:11*). Chúng ta là một phần của cuộc chiến khốc liệt đang diễn ra quanh mình—thậm chí ngay trong chính mình—thế nhưng quá thường khi, chúng ta không dừng lại đủ lâu, để suy ngẫm về cái giá lớn lao đã phải trả, hầu cho chúng ta được phục hồi vào mối tương giao mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta có với Ngài. Chúng ta thường quên rằng “chúng ta là công dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta trông đợi Cứu Chúa mình là Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài” (*Phi-líp 3:20, 21*).

Khi thế giới đi đến gần hồi kết, chúng ta biết rằng một ngày kia một đám mây nhỏ sẽ hiện ra ở phương đông. Đến gần hơn nữa, chúng ta sẽ thấy trên đám mây ấy có “kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mão triều thiên vàng, tay cầm lưỡi liềm bén” (*Khải huyền 14:14*). Chúa Giê-su sẽ cùng với hằng ngàn hằng vạn thiên sứ (*Ma-thi-ơ 25:31*), và mọi mắt sẽ thấy Ngài (*Khải huyền 1:7*). Khi Ngài giáng xuống, chúng ta sẽ nghe tiếng kèn lớn của Đức Chúa Trời, và mồ mả của những người ngủ trong Đấng Christ sẽ mở ra và họ được sống lại trước hết (*1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16*). Họ sẽ nhận biết tiếng của Đấng gọi họ (*Giăng 5:28*).

Điều gì sẽ xảy ra tiếp theo? Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17. Cuối cùng, điều Pha-olô viết trong Phi-líp 2:10, 11 sẽ vang dội khắp vũ trụ.

Thật là một ý tưởng kỳ diệu và vinh hiển! Một ngày kia chúng ta sẽ thật sự gặp Chúa Giê-su. Chúng ta sẽ nghe tiếng Ngài, và chúng ta sẽ xưng Ngài là Chúa. Đấng mà chúng ta đã đọc đến, cầu nguyện với, nói về cho người khác; Đấng mà lòng chúng ta hằng mong mỏi... chúng ta sẽ thấy Ngài mặt đối mặt. Chúng ta có thể hoàn toàn chắc chắn điều này, vì Đức Chúa Trời là thành tín và các lời hứa Ngài là chân thật (*Khải huyền 22:6*).

Trong giây phút ấy, khi tiếng kèn vang lên và mọi mắt đều thấy Chúa Giê-su, chúng ta sẽ biết rằng sự chờ đợi ấy hoàn toàn xứng đáng. Mọi lời cầu nguyện bền đỗ, mọi khoảnh khắc thời gian ưu tiên cho Ngài, mọi lần chúng ta mạnh dạn nói về Ngài, mọi thử thách—tất cả sẽ đạt đến sự trọn vẹn khi được nhìn dung nhan Ngài (*Khải huyền 22:4*).

Cô Dâu Mới

Khi sứ đồ Giăng bị lưu đày trên đảo Bát-mô, ông được sự hiện thấy về cuộc sống mà sau này chúng ta được sống đời đời với Đức Chúa Trời.

Đọc Khải huyền 21:9–11. Ấn dụ nào được đưa ra, và bạn nghĩ tại sao nó được sử dụng?

Cô dâu thật đẹp trong ngày cưới, và ngày đó là một bước ngoặt cho đời sống mới của cô dâu và chú rể, mỗi tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời khi Ngài trở lại cũng như vậy.

Chúa Giê-su đã chuẩn bị một chỗ cho chúng ta (*Giăng 14:1–3*), một nơi đẹp để đến mức không thể diễn tả hết được. Thật vậy, “Ngôn ngữ loài người không đủ để diễn tả phần thưởng của người công bình. Chỉ người nào chăm nhìn sự việc đó mới thấu hiểu mà thôi. Trí óc hữu hạn của chúng ta không thể nào hiểu được sự vinh hiển của thiên đàng.”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 597.

Dù chúng ta không thể thật sự hiểu được trời mới và đất mới sẽ như thế nào, Đức Chúa Trời vẫn cho Giăng thấy một khái tượng về nơi ấy để chúng ta hướng lòng trông đợi “lễ cưới” sẽ sớm diễn ra. Quả thật, chúng ta được mời gọi “Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất” (*Cô-lô-se 3:2*).

Đức Chúa Trời đang cần trọng chuẩn bị cho sự kiện này, và Ngài không muốn “lễ cưới” ấy xảy đến làm chúng ta bất ngờ (*xem Ma-thi-ơ 22:1–14, Ma-thi-ơ 25:1–13*).

Vũ trụ là hội chúng sẽ chứng kiến sự kiện này diễn ra, và chúng ta là những nhân vật trung tâm trong câu chuyện ấy. Chúng ta sẽ hiệp cùng “cô dâu,” tức thành thánh mà Chúa Giê-su sẽ đưa chúng ta đến trong lần tái lâm của Ngài. Thật thú vị, dân sự Đức Chúa Trời (các thánh đồ) cũng được gọi là cô dâu (*xem Khải huyền 19:7*), có lẽ vì họ ở trong “thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình” (*Khải huyền 21:2*).

Sự mô tả tuyệt đẹp về Thành Thánh này cho thấy có một mối liên hệ mật thiết giữa dân sự Đức Chúa Trời và thành ấy, bởi vì cả hai đều được gọi là “cô dâu.” Kinh Thánh cho biết một mô tả chi tiết về “Thành Thánh, Giê-ru-sa-lem mới, là kinh đô của nước Ngài, được gọi là ‘nàng dâu, vợ của Chiên Con.’”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 376.

Hãy đọc Khải huyền 21:9–27. Vì sao quá khó để chúng ta hình dung những điều ấy đến vậy? Làm sao chúng ta có thể bắt đầu hiểu được những điều đã được hứa cho chúng ta trong các câu Kinh Thánh này?

Theo Bước Chiên Con

Bạn đã từng được hỏi điều gì bạn mong đợi nhất trong cõi đời đời chưa? Một đứa trẻ có thể nói, “Cưỡi cọt,” “Trượt từ cổ hươu cao cổ xuống,” hoặc “Bay đến những hành tinh khác.” Nếu bạn hỏi một thiếu niên, có em sẽ nói, “Không còn phải làm bài ở trường nữa,” hoặc “Khám phá thiên đàng cùng bạn bè mà không bị thương.” Còn nếu hỏi một nhóm người lớn, họ có thể nói, “Được ở nơi không còn đau đớn, khổ sở hay sự chết nữa,” hoặc “Được gặp lại những người thân yêu.” Tất cả những câu trả lời ấy đều tuyệt vời và đúng, và trong trời mới đất mới có rất nhiều điều để mong đợi. Sự vĩnh cửu cháy bỏng trong lòng chúng ta, và một cách tự nhiên, chúng ta biết rằng phải có điều gì đó tốt hơn nhiều so với cuộc sống hiện tại trên đất này.

Còn những phước lành nào khác mà chúng ta có thể mong đợi trong cõi đời đời? Xin đọc Ê-sai 25:8, Khải huyền 7:17, và Khải huyền 21:4.

Chắc chắn phước lành lớn nhất của thiên đàng đó là cuối cùng được gặp Chúa Giê-su, và đích thân cảm tạ Ngài vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta trên thế giới sa ngã này. Chúng ta sẽ dâng lên Ngài sự tôn vinh và thờ phượng chân thành, vì Ngài đã cứu chúng ta khỏi sự chết đời đời bằng sự khổ hình của Ngài trên thập tự giá.

“Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!” (*Khải huyền 5:12*).

Giăng Báp-tít đã giới thiệu Chúa Giê-su là “Chiên con của Đức Chúa Trời!” (*Giăng 1:36*). Hai môn đồ của Giăng nghe lời ấy và đi theo Chúa Giê-su (*Giăng 1:37*), và Khải huyền 14:4 kêu gọi chúng ta cũng nên làm như vậy. “Chiên Con đi đâu, những kẻ này theo đó” (*Khải huyền 14:4*). Tuy nhiên, nếu muốn theo Ngài trên thiên đàng, trước hết, chúng ta phải theo Ngài nơi đất này.

Chúa Giê-su, Chiên Con, cũng là Đấng Chăn Giữ chúng ta, dẫn dắt chúng ta trên con đường mà không ai có thể dẫn được. Điều này thật yên ủi cho chúng ta trong những lúc khó khăn mà mình phải trải qua, nhưng Chúa Giê-su sẽ không bao giờ ngừng dẫn dắt chúng ta, ngay cả trên thiên đàng. Khải huyền 7:17 chép rằng: “Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống.” Là dân sự Ngài, là bầy chiên của Ngài, chúng ta sẽ theo Chúa Giê-su trên thiên đàng, mãi mãi mong muốn được ở trong sự hiện diện của Ngài. Một đặc điểm rõ ràng của dân sự Đức Chúa Trời là “danh Chúa sẽ ở trên trán mình” (*Khải huyền 22:4*). Nghĩa là, chúng ta sẽ luôn nghĩ đến Ngài.

Hãy nghe bài thánh ca “Theo Chiên Con” (Follow the Lamb), có thể nghe qua đường link <https://vimeo.com/1067821589>, và biến lời bài hát ấy thành lời cầu nguyện riêng của bạn hôm nay.

“Hãy Đến!”

Lời mời gọi lại một lần nữa được ban cho chúng ta hôm nay: “Hãy đến.”

Hãy đọc những câu Kinh Thánh sau đây và lưu ý lời mời gọi của Ngài dành cho bạn để đến cùng Ngài: *Ma-thi-ơ 11:28-30, Ê-sai 55:1-3, Giăng 6:44.*

Đức Thánh Linh muốn kéo bạn đến với Chúa Giê-su hôm nay. Chúa Giê-su mời bạn đến cùng Ngài, ở trong Ngài hôm nay, và mỗi ngày cho đến khi Ngài đến. Khi bạn đáp ứng và đến cùng Ngài, khi lòng bạn mềm mại và tâm trí bạn đầu phục, bạn sẽ cảm nhận được sự bình an, vì biết rằng Ngài sẽ khiến bạn sống lại trong ngày cuối cùng, cho dù bạn cảm thấy mình không xứng đáng đến đâu đi nữa. Chúa Giê-su phán, “Kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu” (*Giăng 6:37*).

Chúng ta phải cảm nhận được tính cấp bách của việc cộng tác với Thánh Linh, để mời gọi người khác bước vào mối tương giao cứu rỗi với Chúa Giê-su. “Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không” (*Khải huyền 22:17*).

Lời mời gọi ấy là vô điều kiện, là món quà của ân điển. Khi chúng ta tiếp nhận Ngài vào đời sống mình và hết lòng, hết linh hồn, hết trí, hết sức yêu kính Ngài (*Phục truyền Luật lệ Ký 6:5*), thì đời sống của chúng ta ở đây và trong tương lai sẽ được thay đổi mãi mãi.

Ngay cả khi Chúa Giê-su mời chúng ta đến cùng Ngài, những lời cuối cùng trong Kinh Thánh cũng hứa điều này: “Phải, ta đến mau chóng. A-men, lạy Đức Chúa Jê-sus, xin hãy đến!” (*Khải huyền 22:20*)

Mau chóng đến mức nào? Theo quan điểm của chúng ta, ngay khi vừa nhắm mắt lìa đời, điều tiếp theo chúng ta biết sẽ là sự trở lại của Đấng Christ. Xét theo đời sống con người trôi qua nhanh như thế nào, thì Chúa Giê-su cũng sẽ trở lại với chúng ta nhanh như thế ấy. Có lẽ ý nghĩ đầu tiên của chúng ta khi được phục sinh sẽ là: “*Ôi Chúa, sự đến của Ngài quả là nhanh!*”

Thật vậy, hiện nay chúng ta chỉ thấy mập mờ như trong gương. Nhưng rồi chúng ta sẽ thấy Ngài mặt đối mặt. Đừng mỗi một trong khi chờ đợi. Hãy giữ niềm mong mỏi này luôn sống động trước mặt bạn, trong đức tin và trong sự tin cậy nơi tình yêu và sự nhân lành của Đức Chúa Trời. Lạy Chúa Giê-su, xin đến mau!

Hãy cầu nguyện ngay bây giờ để có đức tin bền đỗ, vì đức tin giúp bạn đầu phục hoàn toàn trước Đấng đã chết vì bạn và cũng đang mau chóng trở lại vì bạn nữa.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Nếu chúng ta không tiếp nhận đạo của Đấng Christ bằng cách nuôi mình bằng Lời Đức Chúa Trời, thì chúng ta sẽ không được vào thành Đức Chúa Trời. Đã sống bằng lương thực thuộc đất, đã tập cho mình yêu thích những điều thuộc thế gian, chúng ta sẽ không thích hợp cho những điều thuộc về trời; chúng ta sẽ không thể cảm nhận được dòng chảy thánh khiết của thiên đàng. Tiếng nói của các thiên sứ và tiếng đàn hạc của họ sẽ không làm thỏa lòng chúng ta. Khoa học của thiên đàng sẽ là một điều bí ẩn đối với tâm trí chúng ta. Chúng ta cần phải đói khát sự công bình của Đấng Christ; chúng ta cần được uốn nắn và hình thành bởi ảnh hưởng biến đổi của ân điển Ngài, hầu cho thích hợp với đoàn thiên binh của thiên đàng. . . .

“Bấy giờ các dân sẽ không công nhận luật pháp nào khác ngoài luật pháp thiên đàng. Tất cả sẽ là một gia đình hạnh phúc, hiệp một, mặc lấy áo của sự ngợi khen và tạ ơn. . . . Trong cảnh tượng ấy, các sao mai sẽ cùng nhau ca hát, và các con trai Đức Chúa Trời sẽ reo mừng, trong khi Đức Chúa Trời và Đấng Christ cùng công bố rằng, ‘Sẽ không còn tội lỗi nữa, cũng sẽ không còn sự chết nữa.’

“Chúng ta cần tập thói quen nói về một thiên đàng xinh đẹp. Hãy nói về sự sống sẽ dài lâu như chính Đức Chúa Trời hằng sống, rồi bạn sẽ quên đi những thử thách và khó khăn nhỏ bé của mình. Hãy để tâm trí được thu hút bởi Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *The Faith I Live By*, tr. 363.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nếu có thể, hãy nghe hoặc đọc khái tượng của Ellen G. White về thiên đàng trong (*Early Writings*), tr. 14–20. Điều gì tạo ấn tượng sâu sắc nhất cho bạn trong phần mô tả này?
2. Khía cạnh nào trong các bài học của quý này mà bạn muốn ghi nhớ nhất để giữ cho mối tương giao của mình với Đức Chúa Trời được mạnh mẽ cho đến khi bạn gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt?
3. Ai trong đời sống bạn cần được nghe về hy vọng của thiên đàng? Hãy quyết định chia sẻ với họ càng sớm càng tốt. Hãy nhớ: bạn không thể chia sẻ cho họ một hy vọng mà chính bạn không thật sự có.